

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๓๐๖/๒๕๕๔

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ร้อง

นายอำนาจ พอดี ผู้คัดค้านที่ ๑

นางสุนารินทร์ พอดี ผู้คัดค้านที่ ๒

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐

ทางพิจารณาผู้ร้องนำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ พันตำรวจโท ศ. เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร อ. วัฒนานคร จ. สระแก้ว ได้จับกุมผู้คัดค้านที่ ๑ และยึดเมทแอมเฟตามีนได้ ๒ เม็ด พร้อมธนบัตรที่สายลับใช้ล่อซื้อ จึงมีการดำเนินคดีกับผู้คัดค้านที่ ๑ ในข้อหาเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ จำคุก ๖ ปี ๘ เดือน สถานีตำรวจภูธร อ. วัฒนานคร มีหนังสือถึงเลขาธิการ ป.ปง. เพื่อให้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้คัดค้านทั้งสอง ซึ่งเลขาธิการ ป.ปง. มีคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบทรัพย์สินและข้อมูลการทำธุรกรรมของผู้คัดค้านทั้งสอง พบว่ามีเงินฝากชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ในบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาวัฒนานคร มียอดเงินฝาก ๒๕,๐๐๐ บาท บัญชีเงินฝากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอัญประเทศ มียอดเงิน ๔๗๐,๐๐๐ บาท ชื่อได้ว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการจำหน่ายยาเสพติดของผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งให้ยึดและอายัดทรัพย์สินดังกล่าวของผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก ไว้ชั่วคราว และมีมติแจ้งให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก ตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้คัดค้านทั้งสองนำสืบในทำนองเดียวกันว่า เป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย ทำงานรับจ้างอยู่ที่สถานีบริการน้ำมันซัสโก้ อ. วัฒนานคร จ. สระแก้ว ปี ๒๕๓๓ - ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินเดือนๆ ละ ๔,๒๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับเงินเดือนๆ ละ ๓,๘๐๐ บาท ปี ๒๕๓๖ ผู้คัดค้านทั้งสองเปิดร้านขายของชำภายในสถานีบริการน้ำมันมีกำไรประมาณเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท และระหว่างนั้นผู้คัดค้านทั้งสองเช่านาง จ. แต่ละปีจะได้เงินจากการขายข้าวเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วมีเงินเหลือปีละประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ในเดือนมกราคม ๒๕๔๕ ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับเงินจากบริษัทไทยประกันชีวิต ๔๖,๓๖๕ บาท เนื่องจากบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงแก่ความตาย เมื่อปี ๒๕๓๗ นาย ป. บิดาผู้คัดค้านที่ ๒ ขายที่ดินและนำเงินแบ่งให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินไปลงทุนขายของชำ บางส่วนนำไปฝากธนาคารกสิกรไทย สาขาอัญประเทศ ในช่วงปี ๒๕๔๔ ขายวัว ๒๐ ตัว ได้เงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินฝากในบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร นั้น ผู้คัดค้านที่ ๒ กู้เงินมาจากกองทุนหมู่บ้าน รวมทั้งเงินส่วนตัว นำเงินไปฝากไว้ในบัญชีดังกล่าว ๒๕,๐๐๐ บาท เดิมที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๖๑ เป็นที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ นาย ส. นำมา

พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๒ ว่า

เงินในบัญชีเงินฝากประจำที่ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐประเทศ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๒ มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชี จำนวน ๔๗๑,๐๐๖.๙๖ บาท เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐาน ซึ่งศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่

ในเบื้องต้นข้อเท็จจริงรับฟังว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเป็นภรรยาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษา ถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว เมื่อเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นผู้ได้มาระหว่างที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็น ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒ จึงเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็น ผู้กระทำความผิดมูลฐาน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความ ผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริตแล้วแต่กรณี ตามนัย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุ ผู้คัดค้านที่ ๒ จึงมีภาระการ พิสูจน์เพื่อหักล้างข้อสันนิษฐานของบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว ดังนัย มาตรา ๕๐ (๑) หาใช่เป็นภาระหน้าที่ของผู้ ร้องไม่ที่ต้องจะแยกแยะแจกแจงรายละเอียดและนำสืบในเรื่องต่างๆ เพราะเมื่อการค้ายาเสพติดเป็นความผิด มูลฐานแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมตกอยู่ใต้บังคับของ พ.ร.บ. ป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย แม้พนักงานเจ้าหน้าที่ ปง. พยานผู้ร้องผู้ตรวจสอบทรัพย์สินของ ผู้คัดค้านทั้งสองเบิกความตอบคำถามค้านว่า ตรวจสอบยอดเงินในบัญชีฝากดังกล่าวแล้วไม่ใช่เงินที่ได้มา จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งหมด อาจมีเงินที่ได้มาจากรายได้อื่นปนอยู่ก็ตาม ภาระการ พิสูจน์ในคดีก็ตกอยู่กับฝ่ายผู้คัดค้านอยู่ดี ตามบทกฎหมายดังกล่าว

ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ฎีกาว่า เงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวจำนวน ๔๖,๓๖๕ บาท ตามเอกสารของศาลจังหวัด สระแก้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้มาจากบริษัทไทยประกันชีวิต เนื่องจากความตายของบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น

เห็นว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว ตามเอกสารของศาลจังหวัด สระแก้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑ แม้ผู้คัดค้านที่ ๒ นำสืบว่าทำงานที่สถานีบริการน้ำมันและเปิดร้าน ขายของชำ จึงนำเงินจากการค้าขายไปฝากธนาคารแต่ไม่ได้นำหลักฐานการนำเงินฝากธนาคารในช่วงนี้มาแสดง แต่อย่างใด เมื่อเอกสารของศาลจังหวัดสระแก้ว เป็นหลักฐานแสดงว่าบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงแก่ความตาย และผู้คัดค้านที่ ๒ ได้เงินเนื่องจากความตายของบิดาผู้คัดค้านที่ ๑ จากบริษัทไทยประกันชีวิตเป็นเงิน ๔๖,๓๖๕ บาท เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ แต่เมื่อพิจารณาสำเนาบัญชีเงินฝากธนาคารทหารไทยในช่วงเวลาหลังจาก วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ไม่นาน ไม่ปรากฏชัดแจ้งว่าผู้คัดค้านที่ ๒ นำเงินจำนวน ๔๖,๓๖๕ บาท เข้าฝากที่ บัญชีดังกล่าวแต่มียอดนำฝากในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ปรากฏว่ามีที่มา เช่นไร หากนำผลกำไรจากการค้าและเงินส่วนที่เหลือจากเงินเดือนของผู้คัดค้านที่ ๒ รวมกับของผู้คัดค้านที่ ๑ มาเป็นเงินฝากก็ไม่แน่มากเพิ่มขึ้นอีกเกือบ ๕๐,๐๐๐ บาท เช่นนี้ เพราะผู้คัดค้านที่ ๒ รับในฎีกาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑

ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ฎีกาว่า นาย ป. บิดาของผู้คัดค้านที่ ๒ ขายที่ดินและแบ่งเงินให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๗ จึงนำฝากเข้าบัญชีเงินฝากดังกล่าว นั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารทหารไทย เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑ เงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าได้มาเพราะบิดาแบ่งให้ จึงเลื่อนลอย ไม่น่าเชื่อว่าเป็นจำนวนเดียวกับที่นำฝากในบัญชีเงินฝากดังกล่าว เพราะเป็นเงินที่ได้มาก่อนเปิดบัญชีเงินฝากนานเกินกว่าที่ควร ฎีกาส่วนนี้ของผู้คัดค้านที่ ๒ จึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ฎีกาต่อไปว่าผู้คัดค้านที่ ๒ ขายวัวประมาณ ๒๐ ตัว ให้นาย ส. ได้เงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงนำฝากในบัญชีเงินฝากในปี ๒๕๔๔ ด้วย นั้น แม้ผู้คัดค้านที่ ๒ มีนาย ส. มาเบิกความสนับสนุนก็ตาม ก็เป็นการซื้อขายที่มีได้ทำสัญญากันไว้หรือมีหลักฐานอื่นใดอีกจึงเป็นการง่ายแก่การเสริมแต่งไม่พอฟังว่าเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากบัญชีธนาคารนั้นเป็นเงินที่ได้จากการขายวัวให้แก่ผู้อื่น เงินจำนวนอื่น ๆ ที่ผู้คัดค้านที่ ๒ นำฝากเข้าบัญชีเงินฝากของธนาคารดังกล่าว นั้น ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ได้ฎีกาโต้แย้งว่าเงินนำฝากแต่ละยอดนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพราะพยานหลักฐานส่วนใด คงฎีกาโต้แย้งรวมๆ ว่าผู้คัดค้านทั้งสองมีเงินเก็บจากเงินเดือน การค้าที่ร้านขายของชำในสถานบริการน้ำมันซึ่งผู้คัดค้านทั้งสองทำงานอยู่ เงินได้จากการเช่าร้านขายของชำ และรายได้จากการเช่านาผู้อื่นทำนา มิได้ฎีกาโต้แย้งว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยเหตุผลเพราะเหตุใด จึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริงที่ไม่ขัดแย้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำพิพากษามานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้คัดค้านที่ ๒ ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ